

Можем ли да бъдем добри?

(Есе)

Да съм добър или не. Това е въпросът, който всеки си задава. Някои хора се опитват всеки ден да стават по-добри, докато други – волно или неволно, се стремят към обратното. Подобна дилема има в приказките, легендите, преданията и песните на всеки един народ. В тях доброто и злото са представени като земя и небе, слънце и луна, добър и лош герой. Винаги, за да изпъкне добрият герой, съществува и злият. Без наличието на злото не можем да разберем доброто и да го оценим.

Доброто и злото съществуват във всички аспекти на човешкия живот. От вземането на решения за елементарни и ежедневни ситуации - от какво да облечем и да хапнем до съдбовни и определящи посоката на живота ни - къде и какво да учим, с кого да създадем успешно семейство. Така доброто и злото са непрекъснато преплетени, съпътстващи живота ни. В човека са заложени и двете качества. Сблъсъкът ни с тях е ежедневен, като само от нас самите зависи коя страна ще изберем и следваме. Тъй като след вземането на една от страните, следват ред добри или лоши събития, които засягат нас и други хора, и променят хода на живота ни. За да да сме добри с околните, първо трябва да се научим да сме добри със себе си, защото когато сме добри със себе си и се обичаме, тогава ние сме спокойни, уверени и щастливи. Само ако сме такива, можем да имаме силите да правим добро и търпението да учим другите да бъдат добри със себе, както и да правят добро.

Трябва да уважаваме учителите си, защото те са тези, които запалват искрата да бъдем по-добри. Те ни учат да помагаме на човека до нас, да бъдем търпеливи и задружни. Трябва да уважаваме родителите си за търпението и отдадеността, с която се грижат за нас. Бабите и дядовците си за това, че ни учат на много мъдри неща. Колко малко е да кажем „Добър ден!“, да помогнем на дете да пресече оживената улица, да отворим вратата на някого, да уважаваме и да помагаме на нашите родители, да бъдем грижовни към себе си и към другите, да се усмихваме.

В днешния материален свят преобладава злото, защото хората често са изпълнени със злоба един към друг, съществуват убийства и войни, породени от алчност. Тези събития пряко докосват и променят живота на хората, които са избрали страната на доброто. Но ги крепи надеждата, че семето на доброто ще поникне и в лошата почва, че винаги след лошото идва доброто. Така е устроен нашият свят.

Мартин Смилков, ученик от 8б клас